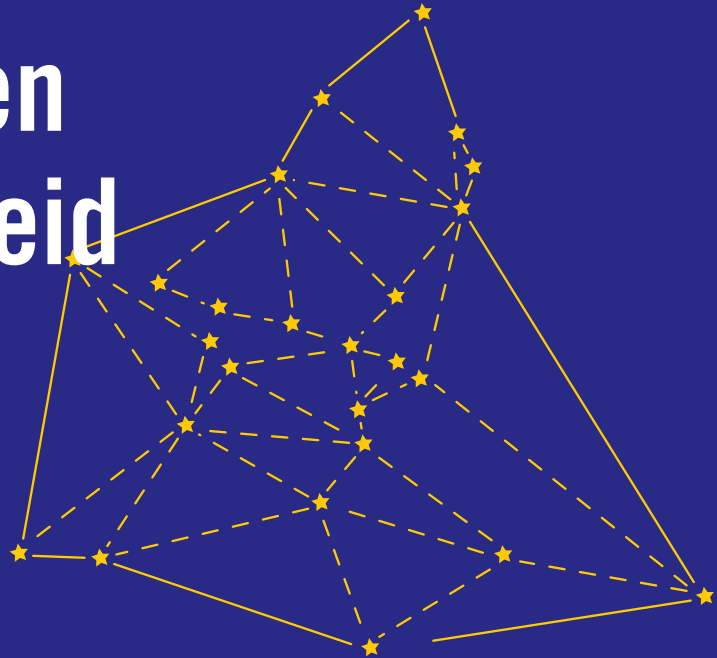


Kansen bij een ander EU beleid



Het Europa van de dorpen

Bert Kisjes

Het oude Europese landbouwbeleid wordt vervangen. Er komt een plattelandsbeleid voor terug. In het afgelopen jaar is er druk vergaderd om het nieuwe beleid in de steigers te zetten. In 2005 moet het worden vastgesteld en vanaf 2007 uitgevoerd.

Dan zal de Europese Unie een belangrijk bedrag van wat nu aan landbouwsubsidies wordt besteed aan het platteland besteden. Wat gaat dit voor het platteland en voor de dorpen betekenen? Het Europese landbouwbeleid van de vijftiger jaren heeft het platteland danig veranderd. Dat mag men ook van de volgende beleidsverandering verwachten. Daarom in deze editie van de Nieuwsbrief daarvoor aandacht.

Het oude beleid

Het oude landbouwbeleid was gericht op de productie van voldoende voedsel voor iedereen. Daarover bestonden in het midden van de vorige eeuw grote zorgen. Dat beleid is ondertussen meer dan geslaagd. Er kwamen zelfs overschotten. Maar er waren ook allerlei niet bedoelde bijverschijnselen. Zoals het tekort aan werkgelegenheid vanwege de mechanisatie van de landbouw. Problemen in landen waar de EU voedsel dumpst met exportsubsidies. Kritiek op productiemethoden t.a.v. kwaliteit van de producten en de omgang met dieren. Vragen over de natuur. Vragen over het landschap. Vragen over de leefbaarheid van het platteland vanwege de migratie naar de fabrieken en kantoren in de steden.

Het nieuwe beleid

In het nieuwe beleid wil de EU in de eerste plaats de migratie naar de steden stoppen. Als de landbouw onvoldoende banen biedt om daar te leven, dan moet er naast de landbouw naar andere economische pijlers gezocht worden. Men denkt in de eerste plaats aan recreatie en toerisme. Met het geld dat minder nodig is voor landbouwsubsidies wil de EU projecten helpen die deze richting op gaan.

Kwaliteit van het platteland

In de rapporten over het nieuwe beleid is steeds weer sprake van 'de kwaliteit van leven op het platteland'. Hoe kijken de mensen in Brussel

daarnaar? In dit verband is het interessant om een bijdrage van Bryden te lezen. Een verhaal dat hij gehouden heeft op de EU-bijeenkomst in Salzburg in November 2003. Hij formuleert zeven karakteristieken van het platteland die elders in deze nieuwsbrief staan afgedrukt. Voor Bryden zijn platteland en steden niet hetzelfde. Het is de moeite waard om zijn karakteristieken eens naast het Handvest van de Dorpen van 1999 te leggen. In dat Handvest hebben wij onder woorden gebracht wat we onder die kwaliteit verstaan. Kwaliteit op het gebied van de democratie, omgang van mensen met elkaar (veiligheid), economie, natuur.

Kansen

We hoeven niet te verwachten dat er in 2007 een Staatsingenieursbureau naar het dorp komt om plannen te maken voor de herinrichting van het platteland zoals dat in 1956 in veel Nederlandse dorpen gebeurde toen in het kader van de rationalisatie het land opnieuw ingericht moest worden (Hierover elders in dit nummer details). Er is in ieder geval een verschil met de vijftiger jaren. Toen geloofden de ingenieurs voor de volle honderd procent in hun rekensommen en in centraal beleid. Nu zegt vrijwel iedereen dat een 'bottom-up' en niet een 'top-down' benadering gewenst is. Binnen de wereld van planologen is meer onzekerheid dan voorheen. Maar wat doen al die planologen als er maar mager 'gebottom-upt' wordt? Het platteland wordt lang niet altijd goed vertegenwoordigd via gemeenteraden. De rationalisatie van het binnenlands bestuur is overal in volle gang. En het is de bedoeling dat er alleen maar (middel) grote gemeentes overblijven.

Voor dorpsbewoners lijkt er nu een kans om de ontbrekende kennis aan te dragen. Er lijken kansen te komen voor een eigen ontwikkeling en het vruchteloze aanpassingsproces van dorp en platteland aan de grote steden te stoppen. Het lijkt me dat we deze kans moeten aangrijpen om op de een of andere manier zelf de regie te gaan voeren. Dan is er een kans op een vitaal platteland en op vitale dorpen. Als we het niet zelf doen dan mag je een groot aantal particuliere ontwikkelingsmaatschappijen verwachten die alleen maar veel willen bouwen of graven maar op de duur geen verantwoordelijkheid dragen.

Een schreeuw om ondersteuning voor Paxos

We zijn niet alleen maar een vakantiegebied.

De burgemeester van Paxos en Antipaxos - beide eilanden zitten in het Natura 2000 netwerk – begroet het initiatief van Bert Kisjes, Ambassadeur van de Organisatie van Culturele Dorpen van Europa om te communiceren met dhr Fischler om onze ervaring en kennis op het gebied van plattelandsontwikkeling aan de EU aan te bieden.

Paxos staat op een keerpunt, zowel op het gebied van landbouw als van toerisme. Eeuwen lang heeft het olijfolie van de beste kwaliteit geleverd wat de hele gemeenschap onderhield. De olijfgaarden van 500 à 600 jaar geleden bedekken vrijwel het hele eiland, zij geven schaduw aan de oude voetpaden en zorgen er voor dat ons waterloze eiland er altijd groen uitziet. Kleine cypressen omzoomden de verschillende landgoederen en het hout daarvan werd gebruikt voor het maken van vissersboten, een andere bron van inkomsten voor de inwoner van Paxos. Kilometers lange gestapelde muren hielden de grond vast voor elke olijfbom en beschermden het hele eiland voor erosie en

droegen bij aan de schoonheid.

Toen onze olijfbomen door verschillende ziektes werden aangedaan, waren de inwoners van Paxos de eersten om op te houden met het gebruik van pesticiden daartegen. Zij vroegen de centrale regering naar alternatieve manieren. Na veel jaren experimenteren zonder resultaat verslechterde de kwaliteit van onze olijfolie zodanig, dat ze momenteel vrijwel nutteloos is. De druk in de richting van meer economische ontwikkeling dwong onze bevolking om alleen op toerisme te wedden. De olijfgaarden worden nu in de steek gelaten met ziektes en in ouderdom. De hekken krijgen afrasteringen of verdwijnen. De gestapelde muren worden niet onderhouden. De cypressen groeien ongecontroleerd. Ons hele milieu is in gevaar en we hebben geen inkomen in de winter.

Na de recente besluiten van de EU Commissie over plattelandsontwikkeling en milieumaatregelen, hopen we echt dat de link tussen Natura 2000 en het landbouwbeleid van de EU reëel en actief wordt. We hebben passende landbouw-

methodes nodig om de waarde van plaatsen als de onze te handhaven en te versterken in termen van habitats die onze maatschappij wil beschermen en in termen dat onze bevolking het hele jaar door een inkomen heeft. Onze olijfgaarden moeten op een betere manier beheerd worden, passend in het land, des te meer sinds de mens er steeds meer in aanwezig is doordat onze huizen in de olijfgaarden worden gebouwd. Op deze manier worden alle samenhangende activiteiten aantrekkelijker door bijvoorbeeld de directe verkoop van olie, honing en wijn die worden gelabeld als komende van de plaats zelf. De promotie van plattelandstoerisme verbonden met de ontdekking van niet alleen natuur, maar ook van cultuur en geschiedenis.

Nu elk lid van de EU zijn plannen voor plattelandsontwikkeling aan het opstellen is moeten WIJ als de bewoners van dat platteland onze stem laten horen en onze noden en verschillen in aanmerking nemen als we trots in het derde millennium willen voortbestaan.

John M Bryden: De zeven karakteristieken voor een gezond platteland

Toespraak op de conferentie voor plattelandsontwikkeling op de Bijeenkomst in Salzburg, November 2003

1

Het er om de bevolking te handhaven met een levensvatbare leeftijdsopbouw. Dat zal in de praktijk betekenen dat er een positief getal uitkomt in netto migratie.

2

Gezonde plattelandsgemeenschappen hebben een bredere basis dan alleen de primaire sector, zij handhaven de werkgelegenheidscijfers of laten die stijgen met het oog op de onvermijdelijke vermindering van het aantal banen in de primaire sector. Deze voorwaarden zullen er ook toe leiden dat armoede- en werkeloosheidscijfers niet hoger zijn dan in steden.

3

De fysieke en geestelijke gezondheid van de plattelandsbevolking zal even goed zijn als elders. De volksgezondheid hangt van socio-economische factoren af, in het bijzonder armoede en grotere risicofactoren als hoge

bloeddruk en bloed cholesterol, zwaarlijvigheid, roken en overmatig alcoholgebruik.

4

De plattelandsgemeenschappen zullen hun geschiedenis, cultuur en omgeving waarderen en trots zijn op hun identiteit en deze gebruiken zowel om de kwaliteit van het leven te verbeteren als om nieuwe economische activiteiten te ontwikkelen en de beloning van bestaande economische activiteiten te verbeteren. Het educatiesysteem zal deze waarden ondersteunen.

5

Gezonde plattelandsgemeenschappen kennen een wijdvertakt grondeigendom, met duidelijke rechten en een relatief hoog cijfer voor lokaal gefinancierde en geïnitieerde nieuwe kleine startende ondernemingen. De mensen hebben toegang tot leningen met redelijke rentepercentages. De transactiekosten voor het zakendoen

zijn laag. Er zijn open en actieve netwerken met links naar zakelijke ngo's en de publieke sector en goede links met de buitenwereld.

6

Openbare instellingen zullen samenwerken naar gemeenschappelijke doelen toe en met een algemene accepteerde waardeschaal en zullen elkaar niet bestrijden. Deze doelen en waarden worden vastgesteld in een proces dat lokaal democratisch is en waar men aan deelneemt. D.w.z. zij zijn bottom-up. Er is een levendig en democratisch lokaal bestuur met een redelijke autonomie op het gebied van belastingen en besluitvorming

7

Gezonde plattelandsgemeenschappen zorgen voor hun eigen ontwikkeling en laten die niet door anderen doen.

Het urbanisatieproces

'Een jongen van het dorp' beschrijft de ontwikkelingen van het dorp Ingen in de 20e eeuw. De schrijver Chris van Esterik beschrijft de grote veranderingen die niet uit het dorp zelf voortgekomen maar met grote kracht van buitenaf zijn binnengewalst.¹

Graanprijs

Zo moest door de ontwikkeling van zeeschepen en een vrije wereldmarkt de graanboer in Ingen met zijn Amerikaanse collega concurreren. Vlak voor 1900 daalde de graanprijs van 13 naar 5 gulden. Het Nederlandse volk ging zijn brood van Amerikaanse graan bakken. De boeren in de Betuwe gingen over op fruitteelt.

Geldverkeer

Het geldverkeer speelde in de dagelijkse huishouding een veel minder grote rol. Voor het eigen huis, de groentetuin, een varkenskot en veel reparaties was geen geld nodig. Dat was nodig voor levensmiddelen als suiker, zout, peper, olie en azijn. De eerste bank was in de serre van een boerderij. Toen er een bankgebouw moest komen ging de discussie over de plaats waar. In het centrum of ergens achter. Want geld lenen was een schande, de mensen

probeerden onafhankelijk te zijn. En als je veel geld had was je een object van roddel. De persoonlijke lening, de motor van het latere consumptisme kwam pas in 1969.

Ruilverkaveling

In 1956 kwam de nationale staat niet alleen met sociale wetgeving het dorp binnen. Ingenieurs van de Heidemaatschappij betraden met grote opgerolde landkaarten en aktetassen vol met plannen het café van Ingen. Zij waren uitvoerders van de grootste nationale projecten van na de oorlog, de ruilverkaveling. De landbouwingenieurs, gedreven door de naoorlogse sfeer van wederopbouw, daadkracht en rationalisatie, ontdekten een geweldig ontwikkelingsgebied. De slogans werden "de ontwikkeling van een effectief productielandschap", "schaalvergroting" en "mechanisatie". De tijdgeest was bezield van het idee dat met planning en beleid nage-

noeg alles maakbaar was. De conservatieve boer was het doelwit. De Betuwe werd overspoeld met deskundigen en voorlichters. De boer moest niet alleen zijn hoogstammen rooien maar diende nu ook eindelijk eens een ondernemer te worden.

Milieu en landschap

Aan het eind van de 20e eeuw kwamen opnieuw ingenieurs naar Ingen. Zij kwamen met andere middelen dan de 'rechte lineaal', efficiëncy, 'productielandschap en intensivering'. De nieuwe slogans zijn 'landschappelijke, ecologische, cultuurhistorische, waterhuishoudkundige structuren', milieubeleid, vogelzichtlijnen.

¹ 'Een jongen van het dorp' door Chris van Esterik. Uitg. Bert Bakker 2003

Minister Cuiv in Westport

De Ierse minister Cuiv heeft de bevindingen verwelkomd en heeft gezegd dat hij hoopte dat de Europese plattelands politiek zich zal ontwikkelen tot een effectieve, gebruiksvriendelijke en verstandige strategie. "...plattelands ontwikkeling gaat over mensen en gemeenschappen. We moeten luisteren naar mensen die in heel Europa in landbouwstreken leven. Deze mensen zijn goed in staat om ons te vertellen wat ze nodig hebben en wat de EU voor ze zou moeten doen. Over het algemeen is de inbreng van de dorpingen heel erg realistisch, praktisch ingesteld en verstandig. Wij beleidsmakers moeten naar deze mensen luisteren en ons beleid naar hen aanpassen in plaats van te proberen hen aan ons aan te passen. We weten wanneer we een succesvol plattelandsbeleid hebben neergezet als het lijden van de plattelanners in heel Europa is gestopt en als onze plattelandsjongeren automatisch gebruik kunnen maken van dezelfde mogelijkheden als hun stedelijke leeftijdsgenoten."

John M Bryden in Salzburg:

Generaal de Gaulle is deze retorische vraag nagegeven:

Hoe is het mogelijk om een land met 500 soorten kaas te regeren?

De uitgebreide EU heeft meer dan 1000 verschillende soorten kaas uit 1000 verschillende landbouwstreken.

Mijn antwoord zou zijn: Laat deze 1000 kazen bloeien!

En natuurlijk, begeleid ze met een degelijke landbouwpolitiek!

Van de website van Franz Fischler:

"Er zullen programma's uitgezet worden die overeenstemmen met wat de regio's zelf willen en nodig hebben, dus van onderaf in plaats van bovenaf. Lokale bestuurders en de gemeenschap moeten dichter bij elkaar betrokken worden. Salzburg was niet het einde, maar het startschot van intensieve discussies op regionaal, nationaal en Europees niveau, waaruit we een nieuwe start zullen maken."

8 Mei: Dag van de Europese Dorpen

De organisatie Cultural Village of Europe is een gesloten organisatie. Het is niet mogelijk dat andere dorpen die dat zouden willen deel uitmaken van de kring van 12 dorpen. De organisatie zou te groot worden en zich al snel opblazen. De organisatie - zo is in 2001 in Bystré afgesproken - zal tot en met 2010 bestaan. Dan is elk van de 12 dorpen Cultureel Dorp van Europa geweest. Om andere dorpen te laten profiteren van de ervaringen opgedaan binnen het bestaande netwerk van Cultural Villages,

wordt een Europese Dag van de Dorpen gehouden. Die zal in het komende jaar op 8 Mei in Le Caylar in Larzac in Zuid Frankrijk plaats vinden. Een dorp dat hieraan deel wil nemen is van harte welkom om daar met enkele vertegenwoordigers te verschijnen. Het geeft de gelegenheid om met de organisatie van Cultureel Dorp kennis te maken en om nieuwe netwerken op te zetten. In de volgende nieuwsbrief zal aan deze bijeenkomst meer aandacht worden gewijd.



Sterren kijken op Paxos



Men neemt zo'n vijftig jongeren uit heel Europa, je laat ze een week samen optrekken, en wat krijg je? Juist ja, een multiculturele samenleving waar zelfs Amsterdam niks van terug heeft. Mensen werden gedwongen om naast de gebruikelijke handen en voeten zelfs met hun tenen te praten, en het mooie was dat uiteindelijk iedereen wel begreep. Ik heb het nu over het jeugdkamp van Paxos, het Cultureel Dorp van Europa 2004.

Vijftig enigszins verlegen jongeren (waarvan ik zelf niet het minste) gaven elkaar op 12 juli een welkomsthand en een week later gingen de meeste met tranen in hun ogen weer weg. Wat er in de tussentijd gebeurd is ga ik nu vertellen: De eerste paar dagen werd 's ochtends de groep in drieën verdeeld, een groep ging wandelen,

een groep ging archeologische opgravingen doen en de laatste groep ging scuba-duiken. Na het middageten gingen we poppen maken en Grieks dansen. Zo brachten we de eerste 3 dagen door en langzamerhand begonnen die verlegen gezichten allemaal wat meer om zich heen te kijken. Een mooi voorbeeld was de eettafel, we aten aan twee lange tafels, aan het begin bleef iedereen heel stram bij zijn eigen groepje zitten, maar aan het einde zat gewoon iedereen door elkaar. Heel bijzonder waren 's avonds de "lessen" astronomie, het is mooi om te zien hoe een man in gebrekkig Engels probeert de meest fascinerende dingen uit te leggen, gelukkig maakten de plaatjes van sterrenstelsels een hele hoop duidelijk. En dan het slapen, we hadden allemaal tenten meegenomen, maar snel bleken die

te warm en te saai en was het eigenlijk veel leuker om lekker buiten op het strand te slapen, waar je dan ook weer een ongelooflijk mooie sterrenhemel kon zien, in Nederland zijn we blij als we drie sterren kunnen tellen, maar daar waren er echt, en dan overdrijf ik niet, honderden sterren te zien. Die "multiculturele samenleving" werd op de derde dag pas echt mooi duidelijk, er was een barbecue op het strand en elk land had iets typisch voor hun eigen cultuur meegebracht, zo hadden de Fransen crêpes meegenomen en opvallend veel landen iets van de lokale drankvoorraad. Later op die avond waren er allerlei verschillende dansen en heeft ons Nederlands gelegenheidsbandje nog een geïmproviseerd optreden gegeven. Van de verlegenheid die er de eerste dagen nog een beetje aanwezig was, was nu helemaal niets meer te merken. Op de vijfde dag hebben we een indrukwekkende boottocht rond Paxos gemaakt en daarna een bezoek gebracht aan Anti-Paxos. 's Avonds was een soort van bonte avond georganiseerd, ieder land moest een act doen, zo begonnen de Italianen een boyband en begonnen de Denen op hun zelfgemaakte poppen te springen. De volgende ochtend was het kamp afgelopen en begonnen de eerste landen met gemengde gevoelens naar huis te gaan. Gelukkig na een geweldige week en teleurgesteld dat het eigenlijk al weer "zo snel" afgelopen was. De unieke combinatie van een prachtige omgeving, hele aardige mensen en een hele goede organisatie hebben dit voor mij tot een onvergetelijke week gemaakt. Ik, en ik spreek denk ik namens iedereen, wil Johanna, Ada, Fony en iedereen van Mongonissi Beach heel erg bedanken.

Jelle Bruineberg, Wijk aan Zee



Paxos omarmt de Europese dorpen Wijk aan Zee, Mellionec, Pergine Valdarno, Bystre, Aldeburgh, Palkonya en de jeugd uit de Europese dorpen

Faye

Sinds de maand Mei hebben de inwoners van Paxos de inwoners van de bovenvermelde Europese dorpen warm verwelkomd.

De tocht over het eiland begon elke keer op vrijdagmiddag. De meest interessante plaatsen die zij dan allemaal hebben bezochten waren:

- de archeologischje opgraving in Magazia, waar onze gasten graven uit de 6e en 4e eeuw v. Chr bezochten en de buitenkant van een oude nederzetting.
- Verschillende waterreservoirs, griekse, venetiaanse en engelse. Hier konden onze buitenlandse vrienden kennismaken met de vindingrijkheid op Paxos.
- Een traditionele oliepers, waar de verschillende manieren persen van de kostbare olie werd getoond.

En op de zaterdag bezochten zij:

- Het oudheidkundig museum waar men veel vernam over het dagelijkse leven van de lokale bevolking.
- De kunstgalerie waar men de techniek en de schoonheid van het werk van Vicarius Christodoulos Aronis kon bewonderen.
- Het St Nicolas eiland waar zij versteld stonden van de natuurlijke schoonheid en de adembenemende uitzichten vanaf het Venetiaanse kasteel.

Op de zaterdag en zondagavond vonden de presentaties van de dorpen plaats. Traditionele schotels werden in de kleine keukens van de school in Logos voorbereid. Alle dorpen begonnen over het algemeen met hun traditionele liederen en dansen waarna de uitwisseling van geschenken volgde. De viering duurde meestal tot de volgende morgen met onze lokale klanken met veel Griekse dansen, onder het genot van lokaal voedsel. Het voedsel was met zorg toe bereid, de wijn was overvloedig en de muziek droeg ons allen naar het land van de Euforie.

De Zondagochtend was gewijd aan een tour rond het eiland in speedboten en aan een bezoek aan de zandstranden van Antipaxos. De gevoelens van onze gasten waren steeds heel intens en hun bewondering voor onze kristalheldere blauwe wateren, de kleuren en de blauwe grotten was duidelijk en echt.

Tussen 10 en 19 juli konden we de jonge vertegenwoordigers van alle Europese dorpen verwelkomen die deelnemen in de Organisatie voor Europese Dorpen, behalve die van Aldeburgh en Kilingi Nomme. Zij kampeerden onder de olijfbomen aan de Mongonissi Baai, op een klein eiland tussen Paxos en Antipaxos. Zij bezochten alle bijzondere plaatsen op Paxos, zij liepen over oude voetpaden en namen deel aan archeologische opgravingen van een kerkhof en nederzetting uit de 6e - 4e eeuw

v. Chr., zij kregen duikles, bestudeerden onze sterrenhemel, werden vertrouwd met ons poppentheater en hielden vooral van zwemmen en zonnebaden.

We hopen dat onze gasten rijk geproefd hebben van de gastvrijheid van Paxos en van de mooie omgeving en dat zij allemaal een paar onvergetelijke momenten hebben gehad. Als God en het weer het toestaan zullen we binnenkort de gasten van Schachdorf Ströbeck, Kilingi Nomme, Porrúa, Tommerup en Kirchheim een misschien nog betere tijd kunnen bieden.

Sluitings- bijeenkomst

In het weekend van 5-7 November vindt op Paxos de Sluitingsceremonie plaats van het Culturele Jaar op Paxos. Het programma daarvoor is nog niet rond. In iedere geval zullen daar ook het programma voor volgend jaar en huishoudelijke zaken van de organisatie van Cultureel Dorp aan de orde komen.



Schachdorf Ströbeck

Het schaaakonderwijs in Schachdorf Ströbeck is minder geworden. In het februari-nummer van de Nieuwsbrief schreven we hierover. De lagere school (6 - 10 jaar) is in het dorp gehandhaafd met schaaakonderwijs als verplicht vak.

De middelbare school (11 - 16 jaar) is verhuisd naar Dardesheim. Daar zal schaaakonderwijs facultatief worden aangeboden. De Middelbare school is in juli definitief gesloten.

Kort nieuws

Cultureel Dorp van Europa 2005

In 2005 is Kilingi Nomme Cultureel Dorp van Europa. De burgemeestersconferentie zal plaats vinden van 20 - 23 Mei.

Het Cultureel Festival wordt over drie data verspreid: (1) 22 - 25 Juni. Dat valt niet in een weekend maar 23 en 24 Juni vallen er binnen en dat zijn twee belangrijke nationale feestdagen; (2) 15 - 18 Juli, en (3) 5 - 8 Augustus. Er zijn nog geen data voor het Jeugdzomerkamp vastgesteld.

Jedlova en Korouhev in Pergine

De families uit Jedlova en Korouhev (vlakbij Bystré), die in 2001 Pergine Valdarno ontvangen hebben, zijn nu uitgenodigd om in de eerste week van oktober naar Pergine Valdarno te komen. Veel mensen die hun huis opengesteld hebben voor Pergine hebben niet de kans gehad om hun Italiaanse vrienden terug te zien.



De tiende editie van de recreatieve markt 'El Mercáu' in Porrúa op 21 en 22 augustus was weer een succes. Het doel is het doorgeven van tradities in handwerken en ambachten. Een 250 mensen hebben aan de markt meegewerkt, als ambachtsman of -vrouw, als animator of als helper. Beide dagen begonnen met een optocht. Tijdens de optocht speelden de gaita's (doedelzakken). In de taveerne kon men de lokale producten proeven zoals kaas, ham, marmelade en cider. Op de markt werd getoond hoe men hout, steen en leer bewerkt, weeft, potten bakt, schoenen en muziekinstrumenten maakt. Tijdens de twee dagen was er ok volksdans en straattheater. En ook acrobaten waren actief.

In de provincie Asturias zijn momenteel in verschillende plaatsen dergelijke markten. Die van Porrúa was de eerste en geniet een grote publieke belangstelling. En de hele gemeenschap van Porrúa was hierbij betrokken.



Jaroslav Pecháček aan het werk tijdens het zomersymposium voor houtsnijders in Bystré. Dit symposium werd in juli voor de tweede keer gehouden. In de omgeving van Bystré is veel hout. Vandaar! Het symposium vindt plaats op een grasveld voor de kerk. Op de foto legt Pecháček de laatste hand aan Jozef. Hij zal (met de motorzaag) de heilige familie compleet maken. Met kerstmis zal deze getoond worden. Het maken van beelden voor een kerststal heeft in Tsjechië een lange traditie.

CULTURAL VILLAGE of EUROPE

Colofon:

Deze nieuwsbrief wordt uitgegeven door Cultural Village of Europe in Wijk aan Zee. Julianaweg 35, 1949 AN Wijk aan Zee. Website: www.cultural-village.com E-mail: villages@cultural-village.com Redactie: Jacky de Vries, Ab Winkel en Bert Kisjes. Aan dit nummer werd meegewerkt door: Erica de Roever, Jelle Bruineberg, Faye, Renate Krosch, Mila, Romina Zamponi en Ivan Kisjes. Layout: Peter Neijenhoff - www.nietweggooien.nl